

Posudek oponenta bakalářské práce – teoretická část

Jméno a příjmení studenta	Anna Poubová		
Studijní program	Výtvarná umění		
Obor/ateliér	Multimédia a design/Reklamní fotografie		
Forma studia	prezenční	Akad. rok	2017/2018
Název práce	Současné tendence v české portrétní fotografii		
Oponent práce	MgA. Michal Reichstätter		

Studentka Anna Poubová předkládá k obhajobě teoretickou práci nazvanou Současné tendence české portrétní fotografie. Jak v úvodu předesílá, práce vznikala již v roce 2016 a téměř beze změn ji předkládá k obhajobě nyní.

Práce zřejmě neplní požadavek vědecké práce, ať již strukturou či charakterem textu. Anna předkládá myšlenkový, asociační a inspirační kompilát, v rámci kterého se lze orientovat pouze ve stavu nejvyšší pohotovosti. Mimo volných úvah nad tématem, popisů situací při sledování kouzelnické šou, citací z literárních děl, které se tématice věnují pouze tušeně, přepisu interpretací snímku z internetového blogu se v práci vyskytují také statě z „Deníku k bakalářské práci“ od autorky.

Ty se titulnímu tématu (tedy současným tendencím české portrétní fotografie) nikterak nevěnují, od bezúčelnosti je dělí pouze jistá autentizační linka, kterou může chápat ve vztahu k subjektům výzkumu (ke kterému dochází od stránky 24) – tedy studentům fotografie. Tak se dostáváme k důležitému prvku práce; studentská díla se do hledáčku vědeckého bádání dostávají poměrně často, i když často spíše jako jistý doplněk prací zavedenějších jmen z dějin fotografie. Učinit tato díla, často vlastně pouhé řemeslné či tematické experimenty vznikající v inkubačních podmínkách fotografických ateliérů vysokých škol, oblastí primárního zájmu, mi připadá rozhodně pozoruhodná. Zároveň by si tento výzkum zasloužil poměrně jasně stanovenou metodologii a logický klíč k selekci děl. Což v této práci nenalézám. Anna přistupuje k souborům z pozice nikterak kritického diváka, studentské práce pouze povrchně (a často pouze textem) představí, neklade je do souvislostí či protikladu s portrétními díly z historie, nebo alespoň k sobě navzájem. Takto vzniká poměrně roztěkaná, nesoustředěná, nesdělná, zato do jisté míry svobodná, autentická a sebevědomá práce se zajímavým, ale nevyužitým potenciálem.

Osobně považuji tento beletristický typ autorského textu za komplikovaně přijatelný, ovšem přijatelný. Práce slibný potenciál příliš neplní, lze ji ovšem přijmout jako rozšířený autorský text či jakousi chaotickou, myšlenkovou mapu k praktické části bakalářské práce. Připadá mi poměrně škoda volby autorky do dva roky odleženého textu více nezasáhnout, například jej doplnit o práce mladších autorů, o které se za dva roky doplnily stavy fotografických škol, a kteří, jak je tomu alespoň zvykem na ARF na vizuální jazyk či tematický okruh svých starších spolužáků navazují či se vůči nim vymezují. Práce by tímto detailem získala nový, až (byť minimálně) časosběrný, rozměr a případná komparace studentských děl by mohla nahradit velkou část přítomného textu, který plní spíše úlohu jakéhosi literárního balastu.

Návrh klasifikace .....D - uspokojivě.....

V ...Brně..... dne .....6. 6. 2018.....

.....
podpis oponenta práce
MgA. Michal Reichstätter

Pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A - výborně	B - velmi dobře	C - dobře	D - uspokojivě	E - dostatečně	F - nedostatečně
-------------	-----------------	-----------	----------------	----------------	------------------

* nehodící se škrtněte